

РЕШЕНИЕ

№ 1658

гр. София, 15.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9280** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във вр. с чл. 34, ал. 3 от Закон за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Д. А., ЛНЧ [ЕГН] гражданин на С., [дата на раждане] в С., с предоставен хуманитарен статут в Р. България, срещу Решение № 8862/27.08.2024 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), в частта, с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 34, ал. 1 и 2 от Закона за убежището и бежанците му е отказано да се събере на територията на Република България с непълнолетният му син А. Д. А..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че обжалваното решение е издадено в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК - при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, при неизяснена фактическа обстановка. Сочи, че органът не му е указал да предостави допълнителни документи, относно попечителството над сина му. Твърди, че първата му съпруга е дала съгласие синът им да пътува сам, без придружител до територията Република България. Иска се отмяна на решението и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание, оспорващият А. Д. А. – редовно призован по реда на чл. 18а, ал. 1 от АПК, не се явява лично и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването - Председателят на ДАБ към МС на РБ, редовно призован, се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 2959/20.02.2024 г., издадено от заместник-председателя на ДАБ при МС на А. Д. А. е предоставен хуманитарен статут (л.57-60 от делото).

На 30.05.2024 г. с молба с рег. № УП 5771/30.05.2024 г. А. Д. А. е отправил искане до председателя на ДАБ при МС за събиране на територията на Република България със своята съпруга Х. А. А., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С., както и с деца: А. Д. А. - син, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., който е от първия брак на молителя; И. Д. А. - дъщеря, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданка на С..

Личните данни и роднинската връзка на молителя с горепосочените лица са установени въз основа на представените документи, както следва: копие на семеен регистър, издаден от Сирийска Арабска Република – от който се установява, жалбоподателят е имал три брака. В момента има сключен граждански брак с Х. А. А., с която имат една дъщеря И. А.. С първата си съпруга М. А. има три деца (две дъщери и един син, а именно А. Д. А.) и са разведени от 15.04.2014г. Със втората си съпруга А. Сака се е развел на 24.06.2023 г., като от нея има една дъщеря; копия на еднолични регистри, издадени от Сирийска Арабска Република.

На 13.06.2024г. А. Д. А. е представил пред административния орган и копие на удостоверение за попечителство, издадено от Сирийска Арабска Република, видно от което, на името на М. А. (първа съпруга), майка на А. Д. А., е предоставено временно попечителство над детето, което е в сила от 06.06.2024 г. и е със срок на действие три месеца (т.е. до 06.09.2024г.). С него са й предоставени права да се обърне към дирекцията по миграция и контрол, с цел детето й А. Д. А. да пътува сам извън пределите на страната за срок от една година.

От Протокол с рег. № УП 5771 от 06.06.2024 г. (л. 28-29) се установява, че на същата дата е проведено интервю с А. Д. А., с цел да представи обстойно фактите и причините, поради които иска да се събере с съпругата и две от децата си на територията на Република България. Същият е заявил, че е сключил граждански брак с Х. А. А. през 2022г. в [населено място], С.. Заедно имат дъщеря И., която е [дата на раждане] в [населено място]. Посочва, че синът му А. Д. А. е [дата на раждане] в [населено място] и е дете от първата му съпруга, с която е разведен. Те в момента са в С.. Относно причините, поради които желае да се събере със съпругата и децата си на територията на Република България единствено посочва, че там няма никакви условия за живот. Твърди, че в Република България работи като водопроводчик и допълва, че има възможност да се грижи за семейството си.

Протоколът от проведеното интервю с А. Д. А. е подписан от него, от интервюиращ орган и от присъствалия преводач, като накрая е отразено, че текстът е преведен на разбираем за чужденеца арабски език, без да са съществували комуникативни пречки, добре разбира смисъла му и няма възражения по него.

Със становище рег. № УП 5771/29.07.2024 г. на младши експерт в "ПМЗ – кв. В.", РПЦ-С., предлага на председателя на ДАБ – МС да бъде разрешено на А. Д. А. да се събере на територията на Република България със своята съпруга Х. А. А. и детето им И. Д. А., като се откаже да се събере с неговия син от първия му брак А. Д. А..

С Решение № 8862/27.08.2024 г. Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), на основание чл. 48, ал.1, т.3 във връзка с чл. 34, ал.1 и т.2 от ЗУБ, разрешава на молителя А. Д. А. да се събере на територията на Република България със своята съпруга Х. А. А. и детето им И. Д. А. и му отказва да се събере със своя син от първия му брак - А. Д. А..

Това решение, в частта на обективирания отказ е оспорено от А. Д. А. и е предмет на настоящото дело.

За да постанови решението си, в оспорената част, административният орган е приел, че въз основа на всички представени от чужденеца доказателства се установява, че попечителството над непълнолетния А. Д. А. е дадено на неговата майка (бивша съпруга на молителя). Посочено е, че това дете няма качеството член на семейството, съгласно даденото легално определение в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ. В тази връзка е обоснован извод, че за непълнолетното дете не са налице положителните предпоставки за събиране с неговия баща на територията на Република България. На 03.09.2024 г. решението е връчено на жалбоподателя срещу подпис и с отбелязване, че е запознат с неговото съдържание на език, който разбира. Жалбата срещу решението е подадена, чрез административния орган на 17.09.2024 г.

По делото е представена административната преписка в цялост, включително и по предоставяне хуманитарен статут на А. Д. А..

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от заинтересовано лице, срещу подлежащ на оспорване административен акт, в 14 - дневния срок по чл. 87 от ЗУБ. Обжалваното Решение № 8862/27.08.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е връчено на А. Д. А. на 03.09.2024 г. лично срещу подпис в присъствието на преводач, а жалбата срещу него е подадена на 17.09.2024 г. Разгледана по същество е неоснователна.

Процесното решение е издадено от председателя на ДАБ при МС, който е компетентен орган съгласно правомощията по чл. 48, ал. 1, т. 1-4 от ЗУБ. Същият се е произнесъл в изискуемата писмена форма, като постановеното Решение № 8862/27.08.2024г. съдържа фактически и правни основания за издаването му, които са конкретни, ясни и дават възможност на лицето да разбере защо му се отказва да се събере със своя непълнолетен син (дете от първия му брак) - А. Д. А..

Противно на твърденията на жалбоподателя, не се констатират съществени нарушения на процесуални норми, обосноваващи отмяната на решението, като незаконосъобразно. От събраните доказателства се установява и не се оспорва от страните, че жалбоподателят е с предоставен хуманитарен статут в РБ. Административния орган е разяснил на чужденеца процедурата, по която се подават и разглеждат молби за международна закрила и събиране със семейство на територията на Република България. На 30.05.2024 г. от жалбоподателя е депозирана молба за събиране на семейство, а именно с неговата законна съпруга и тяхното малолетно дете, както и с едно от децата му от предходен брак – синът му А. Д. А.. След регистриране на молбата с жалбоподателя - А. Д. А. е проведено интервю в присъствието на преводач от арабски език и той е заявил, че разбира превода, с което му е дадена възможност да изложи ясно фактите, относими към искането му, същият е подписал протокола от проведеното интервю. Административният орган е анализирал приложените от чуждестранния гражданин доказателства, включително представеното на 13.06.2024 г. удостоверение за временно попечителство със срок на

действие три месеца.

Решението, в оспорената част, не противоречи и на материалноправните разпоредби на закона и е в съответствие с неговата цел.

В чл. 34 от ЗУБ е посочено, че чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшества влизането на чужденеца на територията на страната, като председателят на Държавната агенция за бежанците дава разрешение за събиране на семейството. Целта на посочената разпоредба е да се запази целостта на семейството на чужденец, търсещ закрила или вече получил такава, като по този начин се препятства разделянето на членовете на едно семейство и накърняването на правото им на семеен живот, гарантирано от чл. 8, т. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи /в този смисъл Решение № 5179/28.04.2016 г. на ВАС, по адм. дело № 2366/2015 г./, като същевременно в § 2 са посочени и предпоставките, при наличието, на които може да има намеса в това право от страна на държавата. Семейството е под закрилата на държавата и обществото, съгласно чл. 14 КРБ. Специалният закон ЗУБ съдържа още редица разпоредби - чл. 8, ал. 9, чл. 9, ал. 6, чл. 22, които гарантират зачитане на правото на семеен живот и запазване целостта на семейството. Председателят на ДАБ в качеството му на държавен орган има задължение, произтичащо от посочените разпоредби да не нарушава правото на семеен живот на лицата и целостта на семейството, както и правомощието да прецени наличието или не на законоустановените предпоставки за ограничаването на това право.

По делото не е спорно, че молбата на чуждестранния гражданин попада в цитираната хипотеза на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ. При преценката на тази молба ответният орган, след като установи формалното осъществяване на хипотезата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ, следва да прецени и отрицателните предпоставки по, ал. 3 от същата разпоредба, които са абсолютно основание за отказ за уважаване на молбата. В конкретния случай е безспорно, че не са налице такива. Освен тези предпоставки, на следващо място административният орган следва да съобрази и разпоредбата на § 1, т. 3, ДР от ЗУБ, която дава задължително легално определение за членове на семейство, за които може да се приложи цитираната разпоредба на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ. Според даденото в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ легално определение на понятието "членове на семейството" за целите на този закон, такива са: а) съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца; б) навършилите пълнолетие, невстъпили в брак деца, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си, поради сериозни здравословни причини; в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца; г) родителите, настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила. По отношение на понятието "членове на семейството" законът е еднозначен и разширително тълкуване на § 1, т. 3, б. "а" и "б." от ДР на ЗУБ не е възможно. В този смисъл е и константната съдебна практика: Решение № 5395 от 22.05.2023 г. по адм. д. № 1537/2023 г., IV отд. на ВАС; Решение № 2193 от 18.02.2021 г. по адм. д. № 13131/2020 г., IV отд. на ВАС.

Законът, в приложимата в конкретния случай хипотеза на б. "а" на § 1, т. 3 ДР от ЗУБ) посочва, че молбата на чуждестранен гражданин за събиране със семейството му на

територията на страна следва да се уважи по отношение на: съпругът/съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните деца, за които се изисква да са ненавършили пълнолетие и невстъпили в брак. В конкретния случай, синът на жалбоподателя А. Д. А. (по отношение, на който е постановен отказ за събиране на територията на страната) е [дата на раждане] , следователно към момента на заявяване на искането е непълнолетен, като липсват и данни същият да е встъпил в брак. Въпреки това, видно от легалната дефиниция на „членове на семейство“ А. Д. А., като дете от първия брак на жалбоподателя, не попада в кръга на лицата от тази категория, поради което правилно органът е приел молбата му за неоснователна. От приобщеното по делото удостоверение за временно попечителство издадено от Сирийска Арабска Република се установява, че на името на М. А. (първа съпруга) майка на непълнолетния А. Д. А. е предоставено временното попечителство над последния. Видно от удостоверението, на същата са предоставени и права да може се обърне към дирекцията по миграция и контрол, във връзка с възможността непълнолетното ѝ дете да пътува само извън пределите на страната за срок от една година. В хода на административното производство от страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства подкрепящи твърдението му, че първата му съпруга е дала позволение детето им да пътува извън страната. Такива доказателства не са ангажирани и по настоящото дело въпреки, че с Разпореждане от 27.09.2024 г. съдът е указал на жалбоподателя, че следва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата.

В случая, административният орган е допуснал събиране на територията на Република България на законната съпруга на жалбоподателя и тяхното малолетното дете. Доказателствата по делото обаче не установяват, че са налице предпоставки да се разреши събиране на територията на Република България по отношение и на непълнолетния му син от предходен брак.

По изложените съображения оспорването е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на решението в оспорената му част.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, във вр. с чл. 92 ЗУБ, съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното, Административен съд София - град, I отделение, 11-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. А., ЛНЧ [ЕГН] гражданин на С., [дата на раждане] в С., с предоставен хуманитарен статут в Р. България, срещу Решение № 8862/27.08.2024 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), в частта му, с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 34, ал. 1 и 2 от Закона за убежището и бежанците му е отказано да се събере на територията на Република България с непълнолетният му син А. Д. А..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

